

Arrest

nr. 81 528 van 22 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 9 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. VAN ROSSEM, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 27 oktober 2010 het Rijk binnen en diende op 28 oktober 2010 een asielaanvraag in. Op 7 februari 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit het dorp Kurintar in Darechok VDC (Village Development Committee) in Chitwan district, en bent u in het bezit van de Nepalese nationaliteit. Uw

vader was een actief lid van de Nepali Congress Party. Zelf bent u lid van de partij sinds 2060 (Nepalese kalender, stemt overeen met 2003-2004 volgens de Gregoriaanse kalender). Uw politieke activiteiten beperkten zich tot het deelnemen aan culturele programma's georganiseerd door de partij in uw dorp en tot het uitdelen van pamfletten, t.t.z. open uitnodigingen voor deze culturele activiteiten. Op een dag in het jaar 2063 (2006-2007) ging u 's ochtends uw vriend M. G., tevens een aanhanger van Nepali Congress, opzoeken in een naburig dorp in dezelfde VDC. Later die dag vond er een gewapend treffen plaats tussen de Maobadi en het leger van de koning. Aan beide kanten vielen er vele slachtoffers. Volgens berichten vielen er meer doden aan de kant van de maoïsten te betreuren. Later voerden maoïsten een onderzoek uit naar de oorzaak en de omstandigheden van de clash. Veel later, eind 2065 (2009), ontmoette u P. G., een maoïst van uw dorp met wie u op dezelfde school gezeten had. Hij wees u erop dat maoïsten achterhaald hadden dat u de ochtend van het gevecht op de plaats aanwezig was geweest en tevens dat u een aanhanger bent van Nepali Congress. U werd ervan verdacht het leger te hebben ingelicht van de aanwezigheid van een grote groep maoïsten die dag. U ontkende met klem en vertelde dat u enkel een bezoek had gebracht aan uw vriend. Een maand tot anderhalve maand later begon u dreigtelefoontjes te ontvangen van anonieme Maobadi. Wederom werd u ervan beschuldigd informatie te hebben doorgespeeld die leidde tot de dood van hun maoïstische vrienden. U zou niet met rust gelaten worden. Vervolgens zocht u P. G. op en vertelde hem over de dreigtelefoontjes. Hij bevestigde dat u inderdaad gevisieerd werd. Als vriend suggereerde hij u dat u er beter aan deed het dorp te verlaten omdat eender welke maatregel tegen u getroffen kon worden. Een weinig later, begin 2066 (2009), verhuisde u naar uw broer in Kathmandu. Nadat u nog enkele dreigtelefoontjes ontving, vernietigde u uw sim-kaart. Tijdens het Dashain-festival in 2066 (september - oktober 2009) keerde u samen met uw broer naar uw dorp terug om samen met uw ouders het festival te vieren. De avond van uw terugkeer woonden uw broer en u een cultureel programma van Nepali Congress in het dorp bij. Na afloop van het programma werd u omsingeld door drie of vier personen. Eén van hen herkende u als zijnde maoïst. Zij wilden een zaak met u bespreken en namen u een eindje verderop mee. Eén van hen gaf u een duw en vroeg u of u zich uw vroegere daden herinnerde. U zei dat u niet verantwoordelijk was voor wat er destijds gebeurd was en dat u deze zaak reeds had uitgeklaard met P. G.. Zij hadden geen oor naar uw opmerkingen en sloegen u. U schreeuwde om hulp en rende weg. Door de aandacht van de omstanders die u had getrokken, kozen ook uw agressors het hazenpad. U besepte dat uw leven nog steeds in gevaar was en besloot meteen naar Kathmandu terug te keren. Uw broer raadde u aan naar het buitenland te trekken om uw veiligheid te garanderen. In Kathmandu zou u immers ook vroeg of laat opgespoord kunnen worden. Uw broer bracht u in contact met smokkelaar A. S.. Op 07/07/2067 (24 oktober 2010) verliet u Nepal. U nam de bus naar Delhi. Vervolgens nam u het vliegtuig naar Parijs. U reisde met een vervalst Indiaas paspoort dat zowel uw foto als uw naam bevat zou hebben. U kwam op 27 oktober 2010 in België aan en diende hier op 28 oktober 2010 een asielaanvraag in. U bent niet in het bezit van enig identiteitsdocument of enig ander stuk ter staving van uw asielaanvraag.

B. Motivering

Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag ernstig ondermijnd wordt door het feit dat u op 11 juli 2010 een Schengenvisum hebt aangevraagd bij de Franse ambassade in Kathmandu, zoals blijkt uit de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal. Uit het visumdossier blijkt dat u op 4 augustus 2010 in dienst zou treden op een cruiseschip van de rederij MSC Lirica. Uw werkgever bevestigde dat u op 11 augustus 2010 ook effectief in dienst bent getreden, maar stelde voorts dat u op 14 oktober 2010 het schip hebt verlaten te Civitavecchia (Rome) en sindsdien niet meer aan boord bent teruggekeerd. Door deze vaststelling rijst het vermoeden dat u meteen naar België bent doorgereisd om hier een asielaanvraag in te dienen.

Op basis van voormelde informatie kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering pas op 24 oktober 2010 Nepal te hebben verlaten. Ook komt de waarachtigheid van de door u beschreven reisweg via Delhi en Parijs fundamenteel op de helling te staan. Dat aan deze reisweg geen geloof gehecht kan worden, blijkt nog uit een aantal andere elementen. Zo verklaarde u op het Commissariaat-generaal tijdens uw reis gebruik gemaakt te hebben van een vervalst Indiaas paspoort dat uw naam zou hebben bevat (CGVS, blz. 7-8). U gaf echter aan zelf niet in het paspoort gekeken te hebben. U was dan ook niet zeker of het paspoort wel degelijk uw naam en foto bevatte. U

slagde er zelfs niet in de kleur van het paspoort te noemen en was ook niet zeker of het wel degelijk een Indiaas paspoort was, dan wel een paspoort uitgegeven door een ander land. U diende het antwoord schuldig te blijven toen u gevraagd werd naar een eventueel visum in het door u gebruikte paspoort. Evenmin bleek u op de hoogte van het zagezegde reisdoel (CGVS, blz. 7-8). Gelet op het grote risico dat u zou hebben genomen om door het luchthavenpersoneel in zowel India als Europa aan herhaaldelijke (identiteits)controles en ondervragingen onderworpen te worden met betrekking tot uw persoon en uw reisbedoelingen, kan er van u verwacht worden dat u, indien u werkelijk op illegale wijze met vervalste documenten zou hebben gereisd, hieromtrent meer details kan verstrekken. Ook uw verklaring dat de smokkelaar uw paspoort voorlegde aan de douane in de luchthaven in Parijs, is niet geloofwaardig. Volgens de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal verlopen de paspoort- en identiteitscontroles in deze luchthaven immers strikt individueel. U bleek overigens niet in het bezit van een begin van bewijs van uw beweerde reisweg (paspoort, vliegtuigticket, boarding pass, bagagesticker).

Uit voorgaande wordt duidelijk dat u getracht hebt de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden. Uw algemene geloofwaardigheid – en bijgevolg ook de geloofwaardigheid van uw asielrelaas – is dan ook danig in het gedrang.

Verder moet worden gewezen op verschillende onlogische en onwaarschijnlijke elementen in uw verklaringen, waardoor de waarachtigheid van het door u uiteengezette asielrelaas verder op de helling komt te staan. Zo is het weinig waarschijnlijk dat er in 2063 (2006-2007) in Darechok VDC nog een gewelddadig treffen plaatsvond tussen maoïsten en het leger (van de koning) waarbij verscheidene doden zouden zijn gevallen (CGVS, blz. 9). In de maand Chaitra (12de maand) 2062 (april 2006) kwam er immers een einde aan de People's War die gedurende tien jaar in Nepal had gewoed. Er werd toen een staakt-het-vuren afgekondigd dat in november 2006 uitmondde in een vredesakkoord. Van dan af was er niet langer sprake van gewelddadig optreden van het leger van de koning. In de informatie in het bezit van het Commissariaat-generaal werden voor het jaar 2063 geen conflicten met dodelijke afloop teruggevonden in Darechok VDC. Voorts is het weinig geloofwaardig dat u er pas eind 2065 (2009), dit is (ruim) twee jaar na de feiten, voor het eerst door maoïsten van beschuldigd zou zijn het leger geïnformeerd te hebben. Bovendien zijn uw latere problemen weinig overtuigend bij de vaststelling dat u de eerste keer zou zijn weggekomen met een eenvoudige ontkenning van de aantijgingen (CGVS, blz. 9).

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u niet naar de politie bent gestapt ondanks het feit dat u verschillende van uw belagers persoonlijk kende (CGVS, blz. 11). Uw verklaring dat de politie niet in staat bleek bescherming te bieden na klachten die werden neergelegd door anderen (CGVS, blz. 11) kan niet zonder meer volstaan om ook in uw situatie te besluiten tot een onwil van de politie om u bij te staan.

Met betrekking tot uw stelling dat uw zaak in uw dorp terugging tot persoonlijke wraak (CGVS, blz. 12), kan worden opgemerkt dat u voor uw vertrek uit Nepal nog meer dan een jaar in Kathmandu hebt verbleven (CGVS, blz. 2-3) en daar, enkele dreigtelefoontjes niet te nagesproken, geen moeilijkheden ondervond (CGVS, blz. 11). Uw bewering waarom u niet in Kathmandu kon blijven, met name dat ze u er volgens uw broer ook vroeg of laat konden vinden en dat u zo ook uw familie in de problemen zou kunnen brengen (CGVS, blz. 11), is niet op enig objectief gegeven gestoeld en is dan ook louter hypothetisch.

De informatie waarop deze beslissing is gebaseerd, is in kopie toegevoegd aan het administratieve dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Aldus treedt de Raad niet

louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Verder vermeldt hij artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève, artikel 48/4 vreemdelingenwet en artikel 3 EVRM.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, berust de plicht tot medewerking op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden. De asielinstanties mogen aldus van een asielzoeker correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over de door hem afgelegde reisroute (artikel 4, tweede lid van Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004; RvV 4 september 2009, nr. 31.151).

3.2. Verzoeker bevestigt in zijn verzoekschrift dat hij inderdaad, op aanraden van de Nepalese gemeenschap, een andere reisroute heeft vermeld dan die hij werkelijk heeft genomen. Hij had lang tevergeefs geprobeerd om Nepal te verlaten. Slechts door het bekomen van een visum om te gaan werken op een cruiseschip is hij kunnen vluchten uit zijn geboorteland.

3.2.1. Daar waar verzoeker meent dat het feit dat hij een andere reisroute heeft vermeld, niet betekent dat zijn leven niet in gevaar is, wijst de Raad op de overige motieven en conclusies van de bestreden beslissing, die verzoeker niet betwist, en benadrukt hij tevens dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers asielaanvraag.

Verzoeker stelt dat hij slechte raad van de Nepalese gemeenschap gevolgd heeft, wat bezwaarlijk een geldige verschoningsgrond vormt. Immers verzoeker is zelf verantwoordelijk voor zijn verklaringen en bovendien geeft verzoeker zelf toe dat hij de Belgische overheden doelbewust heeft trachten te misleiden. Deze frauduleuze verklaringen ontcrachten zowel de bewering pas op 24 oktober 2010 Nepal te hebben verlaten als de beschreven reisweg en tasten zodoende de algehele geloofwaardigheid van zijn asielmotieven aan. Immers dient te worden vastgesteld dat verzoeker ervoor koos informatie te verzwijgen en hij aldus belette dat hieruit conclusies kunnen worden getrokken. Dit klemt te meer nu bezwaarlijk kan verondersteld worden dat verzoeker voor hem nuttige of positieve elementen zou achterhouden.

3.3. Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift verder geen werkelijke poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker beperkt zich aldus tot het herhalen van het asielrelaas en het tegenspreken en ontkennen van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Overigens stelt de Raad vast dat verzoeker op de DVZ (vragenlijst DVZ vraag 3.5) zijn asielrelaas een jaar later situeert dan tijdens het interview op het CGVS, wat opnieuw het belang aantoont van verzoekers reisdocumenten die op objectieve wijze konden aangeven wanneer hij zijn land verlaten heeft en in België is toegekomen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.4. Waar verzoeker aan onderhavig verzoekschrift internetartikels toevoegt, merkt de Raad op dat dergelijke verwijzingen niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Verder dient de actuele situatie in het land van herkomst slechts nader te worden onderzocht indien verzoekers relaas voldoende geloofwaardig overkomt, hetgeen niet het geval is (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.654; RvS 12 oktober 2004, nr. 135.927; RvS 29 september 2004, nr. 135.540; RvS 1 juli 2004, nr. 133.438; RvS 20 februari 2004, nr. 128.406).

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat de materiële motiveringsplicht is geschonden, gezien het CGVS hem het subsidiaire beschermingsstatuut weigert zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn individuele redenen na te gaan. Uit de motivering zou niet blijken dat artikel 48/4, § 2, a, b en c onderzocht werd, terwijl daar in de context van verzoeker wel degelijk voldoende redenen voor zijn. Indien hij dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn land van herkomst of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert, wat in strijd is met artikel 3 EVRM.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekers bewering berust op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing. Immers blijkt uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat de weigering van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus werd getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Verzoeker gaat er in deze dan ook aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.3. In zoverre verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Voor zover verzoeker zich beroept op de algehele situatie, werkt hij dit middel niet uit en toont hij niet aan dat de situatie waarnaar hij verwijst, zou kunnen vallen onder artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.5. Er wordt geen gegronnd middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK